

Omstående öppna brev fick i Bohusläningen mothugg av Karl Göran Sundvall, som förnekade att några löften givits Gorbatsjov av Nato och att inga texter eller avtal finns. Inte heller Nato erkänner detta. Sundvall försöker ofta misstänkliggöra vad vi skriver, men har hittills fått svar från oss. Här följer vårt senaste svar, där debattredaktören i tidningen uteslöt hänvisningen till Sundvall. Vi får däremot alltid pekats ut. Partiskheten är även tidigare dokumenterad.

NATOS LÖFTEN OCH SUNDVALLS TVIVEL

Svar till Karl Göran Sundvall

Den svenska hundrafemtioåriga fredsrörelsens fiende Karl Göran Sundvall påstår följande: ”Friholt hävdar att Sovjet fått löfte att Nato inte skulle utvidgas österut. Det finns inga texter och avtal.” Detta vill vi kommentera.

Vid toppmötet på Malta i december 1989 lovade George W Bush Gorbatsjov att Nato inte skulle dra fördel av omvälvningarna i öst. Den 31 januari 1990 lovade tyske utrikesministern Hans Dietrich Genscher i Tutsing (Bayern): ”Ingen Natoexpansion mot öster, inte ens inom förra DDR”. Deklarationen upprepades i olika skrivna memoranda av Genscher, tyske rikskanslern Helmut Kohl, USAs utrikesminister James Baker, CIA-chefen Robert Gates, Georg W Bush, Frankrikes president Francois Mitterand, Englands premiärminister Margareth Thatcher, hennes efterträdare John Major, Natochefen Manfred Wörner m fl.

10 februari 1990 lovade Helmut Kohl Gorbatsjov att Nato inte skulle expandera österut. Detta sades för att förmå Sovjetunionen att godta återföreningen av Tyskland. Efter liknande försäkringar 6 februari, 11 april, 18 och 25 maj av Baker, Genscher, Douglas Hurd och Mitterand garanterade George W Bush för Gorbatsjov den 31 maj i Washington att Nato aldrig ska riktas mot Sovjet. Fler löften gavs i mars och i juli 1991 då Manfred Wörner som Nato-chef försäkrade att Nato är motståndare till expansion.

Dessa löften finns dokumenterade i National Security Archive hos George Washington University i Washington, USA, och har gjorts tillgängliga för allmänheten. Res dit och lär, Sundvall!

Löftena bröts systematiskt från 1998 fram till idag. Ryssland protesterade vid varje tillfälle och i starka ordalag 2006 då Ryssland slog fast att Georgien och Ukraina inte kunde gå in i Nato, eftersom deras säkerhet skulle stärkas på bekostnad av Rysslands och därmed kränka den i Astana och Istanbul antagna europeiska säkerhetsordningen. De inbjöds omgående av Nato. En demonstration av makt? Natos agerande i Ukraina ledde till den USA-finansierade högerkuppen i Kiev den 22 april 2014 och kuppregeringens fullskaliga krig mot de egna ryskspråkiga medborgarna i Donbass från 30 juni 2014, vilket under åtta år krävde 14 000 offer. Donbass höll ut, då stora delar av regeringstrupperna bytte sida. Den av FNs säkerhetsråd antagna resolutionen om fred enligt Minskavtal nr 2 omintetgjordes av Ukraina och Nato.

Vi vet hur det gick. Krig är den sämsta av alla lösningar. Det pågår en konflikt med flera bottenar och flera aktörer, vilket Sundvall och Nato förnekar.

ERNI OLA FRIHOLT